

Arrest

nr. 285 094 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. U bent sinds 2009 een actief lid van de politieke partij UNM. Ook uw vrouw, ouders en schoonouders zijn actieve leden. Jullie namen deel aan acties en bijeenkomsten in verschillende steden en regio's van Georgië. U zorgde ook voor het vervoer van de leden en vertegenwoordigers van de partij. Jullie kenden hierdoor problemen met aanhangers van de regerende partij. In 2014 werd uw schoonvader telefonisch bedreigd met de melding dat jullie ontslagen zouden worden. Hij maakte zich hierdoor zorgen en kreeg een hartinfarct. In de lente van 2021 ging u deelnemen aan een actie van de UNM in de regio Kakhetie. U werd toen thuis bedreigd

door twee onbekenden die zeiden dat ze van de politie waren. U en uw familie dienden n.a.v. deze incidenten tevergeefs klacht in bij de politie van de wijk Gldani. Op 28/01/2022 had u auto-ongeval waarbij de passagier, een gebuur van u, om het leven kwam. U was niet verantwoordelijk voor het ongeval maar de familie van de overledene viseerde u hierna continu. U werd verbaal door hen bedreigd en ze eisten dat u uit de wijk zou verhuizen. Eind april 2022 verliet u uw land van herkomst en kwam u naar België waar u op 20/05/2022 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van uw identiteitskaart en verwacht een kopie van de 2 klachten die jullie bij de politie van de wijk Gldani hebben ingediend. U heeft ondertussen van uw vrouw vernomen dat ze blijft bedreigingen ontvangen, dat als jullie blijven deelnemen aan politieke acties van de partij jullie leven in gevaar is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen dienen ernstige tegenstrijdigheden en omissies te worden vastgesteld waardoor er geen enkel geloof aan uw relaas kan worden gehecht.

Uit uw verklaringen afgelegd voor het CGVS (p. 3 & 6) blijkt dat u omwille van twee redenen problemen kende in uw land van herkomst, enerzijds omwille van uw politiek activisme en die van uw familie, en anderzijds nadat bij een auto-ongeval u verantwoordelijk werd gesteld voor de dood van een passagier door diens familie.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van uw beweerde jarenlange politieke activiteiten noch van de beweerde problemen die u en uw familie hierdoor zouden gekend hebben (bv. de twee klachten die werden ingediend) noch van het auto-ongeval waarbij een dode viel en waarvoor u niet in beschuldiging werd gesteld, hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht indien u werkelijk in die mate politiek actief zou zijn geweest en indien u daadwerkelijk betrokken was bij een dodelijk auto-ongeval. Deze vaststelling ondermijnt reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er moet verder worden vastgesteld dat u bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.3) ontkende dat u actief was in een organisatie (vereniging of partij), en er enkel verwees naar het activisme van 'andere van mijn familieleden, mijn vrouw en haar vader' (pt. 3.7). Bij confrontatie (CGVS p. 8) antwoordt u eerst naast de kwestie - u spreekt over het politiek activisme van uw vrouw - waarna u verder uw eigen politiek activisme benadrukt (het vervoer van mensen bij verkiezingen in de regio's en uw rol ter plaatse, m.n. propaganda doen voor de partij, brochures uitdelen, de bevolking ontmoeten) waardoor de vaststelling dat u hiervan niks zei bij de DVZ enkel nog ingrijpender wordt. Nogmaals geconfronteerd dat u over uw politiek activisme helemaal niks heeft gezegd bij de DVZ, blijft u verwijzen naar uw activisme, 'dat was mijn routine, ik deed dit als werk', hetgeen eveneens bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere bewering (Verklaring DVZ pt. 12) dat u heeft gewerkt als techniker in een energiebedrijf.

Meer nog, er moet ook worden vastgesteld dat u van het auto-ongeval en van de beweerde problemen die u hierdoor zou ondervonden hebben, helemaal geen melding heeft gemaakt bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 9) dat men u bij de DVZ vroeg om kort te spreken, dat u uw problemen diende samen te vatten, en dat uw wist dat u nog de kans had om voor het CGVS over alles te praten in detail. Deze uitleg kan uiteraard niet worden aanvaard. Van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat in de vragenlijst die wordt ingevuld

bij de DVZ wordt gevraagd (zie pt. 1 Voorafgaand advies) een kort overzicht te geven waarom u bij terugkeer problemen vreest of riskeert, dat het niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, maar dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Bijgevolg mag er worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt, quod non in casu.

U werd er ook op gewezen dat uit de verklaringen die u aflegde bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.4 – 3.5) vooral naar voren komt dat u omwille van een andere reden uw verzoek indiende. Bij confrontatie antwoordt u (CGVS p. 9) wederom naast de kwestie en stelt u dat men bij de DVZ vroeg om kort te praten, om samen te vatten en dat u bij een later gehoor documenten zou kunnen voorleggen die uw problemen bevestigen. Bij de DVZ gaf u echter te kennen dat uw kind en ouders medische zorgen nodig hebben en dat u dit niet meer kon betalen, dat u verplicht was naar hier te komen om werk te zoeken en geld te verdienen, dat u dus vanwege economische redenen uw land heeft verlaten. U werd hierna geconfronteerd met het gegeven dat u bij de DVZ vooral economische redenen voor uw verzoek aanhaalde. Hierop stelt u dat uw politieke activiteiten financiële en economische problemen hebben veroorzaakt, dat nadat jullie problemen hadden gekregen omwille van jullie politieke activiteiten jullie gedwongen waren om hiermee te stoppen, dat jullie werden betaald door de partij en aldus niet meer deze bron van inkomsten hadden, en er daardoor economische en gezondheidsproblemen waren voor uw kind en schoonvader. Aangezien zoals hierboven werd aangetoond ze geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u daardoor economische problemen zou hebben gekend.

De ongeloofwaardigheid van uw beweert politiek activisme voor de UNM wordt verder bevestigd in de vaststelling dat u, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, verkeerdelijk stelt (CGVS p. 8) dat de laatste lokale verkiezingen voor o.a. de burgemeester van Tbilisi plaatsvonden in 2018, dat de UNM tijdens de laatste parlementsverkiezingen opkwam als partij en niet in een coalitieverband, en dat Sakaashvili was teruggekeerd naar Georgië in het kader van deze parlementsverkiezingen die doorgingen in oktober 2020.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas. De door u voorgelegde identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens. Het gegeven dat u een kopie verwacht van de 2 klachten die jullie bij de politie van de wijk Gldani hebben ingediend (CGVS p. 2-3), kon niet worden aangewend om - zoals u vroeg - uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS uit te stellen, noch om een weigeringsbeslissing in het kader van uw verzoek te nemen. Aan dergelijke stukken kan slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, quod non in casu. Op zich zijn echter dergelijke copys van een politieklaacht niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het proportionaliteitsbeginsel en van "de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel". Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar

de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Waar verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing lijkt te betwisten dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit eventuele bijzondere procedurele noden in haar hoofde kunnen blijken en in dit verband duidt op de traumatische ervaringen die zij onderging in haar land van herkomst alsook op het feit dat zij zichzelf zonder hulp in België staande dient te houden, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* aantoont dat deze elementen het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming bemoeilijken. Zij brengt geen enkel medisch en/of psychologisch attest bij waaruit kan blijken dat zij niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Zij het overigens nog opgemerkt dat verzoekende partij noch in de vragenlijst inzake bijzondere procedurele noden, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 juni 2022, waar haar de uitdrukkelijke vraag gesteld werd of er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken, noch tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal enig gewag maakte van deze – of andere – elementen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen (zie administratieve dossier, stuk 4, notities CGVS en stuk 7, 'deel DVZ', DVZ-vragenlijst "*bijzondere procedure noden*").

Gelet op het voorgaande, meent de Raad dan ook dat in de bestreden beslissing op goede gronden door de commissaris-generaal geoordeeld wordt dat er *in casu* geen elementen voorhanden zijn waaruit bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partij blijken die specifieke steunmaatregelen noodzaken en dat in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partij gerespecteerd worden en dat zij in de gegeven omstandigheden kan voldoen aan haar verplichtingen.

Derhalve zijn er in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden aanwezig die niet verenigbaar zouden zijn met het toepassen van een versnelde procedure conform artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift lijkt te stellen dat *in casu* geen toepassing kon worden gemaakt van de versnelde procedure door de commissaris-generaal nu deze niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Voorts dient te worden opgemerkt dat in tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in het verzoekschrift poneert, de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen het CGVS niet belet een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming toe te passen. Het overschrijden van de behandelingstermijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in geval van een negatieve beslissing, niet zal worden verkort omdat het CGVS een versnelde procedure toepast (*Parl. St. Kamer 2016 - 2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 110-116*). De argumentatie van verzoekende partij wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

Gelet op het voorgaande, kan verzoekende partij evenmin worden gevolgd waar zij stelt dat zij door de overschrijding van voormelde termijn van 15 werkdagen onterecht geconfronteerd wordt met een verhoogde bewijslast en kortere termijnen en dat dit de artikelen 6 en 13 EVRM alsook de rechten van verdediging en eerlijk proces schendt.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij een terugkeer naar Georgië vreest, enerzijds omdat zij er bedreigd werd omwille van haar politiek activisme alsook dat van haar familie, en anderzijds omdat zij na een auto-ongeval verantwoordelijk werd gesteld voor de dood van een passagier door diens familie (notities CGVS, p. 4 en 6).

2.2.7. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij de door haar aangehaalde problemen geenszins aannemelijk heeft gemaakt. In het bijzonder wordt erop gewezen dat de geloofwaardigheid van haar problemen ondergraven wordt doordat (i) zij geen enkel begin van bewijs voorlegt, noch van de haar beweerde jarenlange politieke activiteiten, noch van de beweerde problemen die zij en haar familie hierdoor zouden gekend hebben, noch van het dodelijke auto-ongeval; (ii) zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende dat zij actief was in een organisatie (vereniging of partij) en er enkel verwees naar het activisme van haar familieleden; (iii) zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin melding maakte van het auto-ongeval en van de beweerde problemen die zij hierdoor zou ondervonden hebben; (iv) uit de verklaringen die zij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken vooral naar voren komt dat zij omwille van een andere reden haar verzoek indiende, met name omwille van economische redenen; en (v) de ongeloofwaardigheid van haar beweerd politiek activisme voor de UNM verder bevestigd wordt in de vaststelling dat zij, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk stelt dat de laatste lokale verkiezingen voor o.a. de burgemeester van Tbilisi plaatsvonden in 2018, dat de UNM tijdens de laatste parlementsverkiezingen

opkwam als partij en niet in een coalitieverband, en dat Sakaashvili was teruggekeerd naar Georgië in het kader van deze parlementsverkiezingen die doorgingen in oktober 2020.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die hun steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Wat betreft haar betoog dat een asielrelaas niet mag worden afgewezen wegens het gebrek aan documenten en dat een coherent relaas volstaat, duidt de Raad er evenwel op dat de bewijslast bij de kandidaat-vluchteling zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). *In casu* acht de Raad het niet kennelijk onredelijk om van verzoekende partij te verwachten dat zij enig begin van bewijs zou kunnen voorleggen van haar beweerde jarenlange politieke activiteiten, van de problemen die zij en haar familie hierdoor zouden gekend hebben en van het dodelijke auto-ongeval. Immers betreffen dit essentiële stukken die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas van verzoekende partij, aangezien zij ten gevolge van deze politieke activiteiten en dit auto-ongeval een terugkeer naar Georgië vreest (notities CGVS, p. 6). Van verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij een ernstige inspanning onderneemt om desbetreffend de nodige stavingstukken te verzamelen. Waar verzoekende partij meent dat de commissaris-generaal zijn beslissing had moeten uitstellen aangezien zij had aangegeven dat zij documenten vanuit Georgië verwachtte, bemerkt de Raad evenwel dat dergelijke verklaring, die overigens een blote bewering betreft, niet kan worden aangewend om het nemen van een weigeringsbeslissing uit te stellen. Bovendien dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij reeds sinds eind mei 2022 in België is en derhalve in de periode voor haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, dat pas op 12 oktober 2022 plaatsvond, *i.e.* een vijftal maanden later, ruimschoots de tijd had om stukken te verzamelen die haar asielrelaas zouden kunnen staven, bijvoorbeeld met de hulp van haar echtgenote die zich nog in Georgië bevindt. Daarenboven dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij tot op heden in gebreke blijft enig begin van bewijs inzake haar asielmotieven voor te leggen.

De Raad stipt nog aan dat het ontbreken van elk begin van bewijs niet als een losstaande overweging mag worden geïnterpreteerd. Immers, de motivering van verwerende partij dient als een geheel te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich het eindresultaat van de bestreden beslissing kunnen dragen. Het zijn de flagrante omissies en tegenstrijdigheden die opduiken in haar opeenvolgende verklaringen, gecombineerd met de vaststelling dat zij geen enkel begin van bewijs kan voorleggen inzake haar asielmotieven, die leiden tot de conclusie dat de door haar voorgehouden problemen een leugenachtig karakter kennen.

Verder vormt ook haar uitleg dat haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd kort te zijn geen afdoende verklaring voor de in de bestreden beslissing vastgestelde omissies. In navolging van de commissaris-generaal, wijst de Raad er immers op dat van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, stuk 7, deel 'DVZ', vragenlijst CGVS), waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. Aangezien zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verklaart Georgië te hebben verlaten wegens de problemen omwille van haar politiek activisme alsook

wegens de bedreigingen door de familie van het slachtoffer bij het auto-ongeval (notities CGVS, p. 6), is het dan ook wel degelijk frappant dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van haar eigen politiek activisme en dit auto-ongeval. Nochtans werd haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet gevraagd of zij actief was in een organisatie (vereniging of partij), waarop zij echter ontkennend antwoordde. Ook werd haar gevraagd welke feiten geleid hebben tot haar vlucht uit Georgië en wat zij vreest bij een terugkeer (vragenlijst CGVS, vragen 3.3, 3.4 en 3.5). Echter blijkt uit de antwoorden die zij gaf op deze vragen dat zij haar verzoek vooral leek te steunen op economische redenen. Immers gaf zij uitdrukkelijk aan haar land te hebben verlaten “*vanwege economische redenen*”, stellende dat zij naar hier kwam om werk te zoeken en geld te verdienen teneinde de medische behandelingen van haar ouders en dochter te kunnen betalen (vragenlijst CGVS, vragen 3.4 en 3.5). Pas wanneer haar nadien nog de vraag wordt gesteld of zij naast deze door haar aangehaalde problemen nog problemen kende met haar autoriteiten, verwees zij naar haar problemen met de huidige autoriteiten wegens de politieke activiteiten van haar familieleden zonder hierbij evenwel enig gewag te maken van eigen politieke activiteiten (vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Deze vaststellingen ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door haar beweerde redenen voor haar vlucht uit Georgië.

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij nog dat de financiële problemen waarvan zij gewag maakte veroorzaakt werden door haar problemen wegens haar politieke activiteiten, nu zij hierdoor geen bijverdienste meer had. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij met het louter *post factum* benadrukken van het verband tussen haar financiële problemen en haar problemen wegens haar politiek activisme evenwel geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling dat zulks nergens zijn weerslag vindt in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij immers op geen enkel moment haar financiële problemen verbond aan haar politiek activisme en zelfs nergens aanhaalde zelf politiek actief te zijn.

Waar verzoekende partij nog opwerpt dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet aan haar werden voorgelezen, bemerkt de Raad dat dit een blote bewering betreft die niet ondersteund wordt door de stukken in het administratief dossier. Immers blijkt uit de ‘vragenlijst CGVS’ en de ‘verklaring DVZ’ (zie administratief dossier, stuk 7, deel ‘DVZ’) dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar wel degelijk werden voorgelezen, in het Georgisch, waarna zij deze voor akkoord ondertekende.

2.2.8. Inzake de door verzoekende partij aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst de Raad er nog op dat deze rechtspraak individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. De Raad duidt erop dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op individuele wijze dient te worden beoordeeld, waarbij zij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk dient te maken. Echter blijft zij, gelet op het voorgaande, desbetreffend manifest in gebreke.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat daarnaar geen enkel onderzoek wordt gevoerd, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij

neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 oktober 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

Evenmin is het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.14. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT